

staas saaledes, at man ogsaa kan udlevere Mærker til Betaling af Brændsel. Heri maa jo ligge, at i saadanne Tilfælde, hvor Aldersrentenyderen har købt Brændsel f. Eks. paa Afbetaling, vil ogsaa disse Mærker kunne bruges til at betale en saadan Regning, som virkelig angaar Brændsel for denne Vinter.

Jeg skal i øvrigt ikke her komme ind paa en Debat om Aldersrenteloven. Jeg mener, at en saadan ligger ganske udenfor denne Forhandling, og da der i Gaar her i Tinget blev indbragt et Lovforslag fra socialdemokratisk Side om Ændringer i Aldersrenteloven, vil jeg anbefale at vente med en Debat, som maaske enkelte kunde ønske at faa, indtil dette Lovforslag kommer til Behandling, og i Stedet medvirke til, at det foreliggende Lovforslag nyder meget hurtig Fremme. Imidlertid er det mig meddelt, at man fra anden Side ønsker Udvalg nedsat, og vi fra vor Side vil selvfølgelig ikke modsætte os dette, men jeg haaber, at alle i Udvalget vil medvirke til, at Udvalgsbehandlingen bliver kort, saa at dette Lovforslag hurtigst muligt kan blive til Lov, thi dette er jo ganske nødvendigt, hvis det skal gøre nogen Nytte for de aldersrentenydende, som mangler Brændsel.

Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Holger Larsen: Det foreliggende Lovforslag fra den højtærede Indenrigsminister understreger jo det, som jeg saa ofte har paataalt i dette Ting, at de alderdomsunderstøttedes Stilling ikke er saa god, som den burde være. Naar den højtærede Indenrigsminister nu er gaaet over til at foreslaa en midlertidig Brændselshjælp til dem, er det naturligvis en Forbedring af de alderdomsunderstøttedes Stilling, og jeg forstaar godt, at den højtærede Indenrigsminister er kommet til at foreslaa dette. Dels var adskillige kommunale Raad ude omkring i Landet ved at søge andre Veje, Veje, som Indenrigsministeren i og for sig slet ikke kunde faa nogen Indflydelse paa, altsaa Veje udenom Lovgivningsmagten, ad hvilke man kunde skaffe de gamle Brændsel, dels vil naturligvis ogsaa selve de gamles Stilling have kunnet bevirke, at Indenrigsministeren er gaaet til at foreslaa denne Brændselshjælp. Jeg skal paa mit Partis Vegne, navnlig under Hensyn til, at vi i Gaar forelagde et Lovforslag om en mere permanent Brændselshjælp, tilsige den højtærede Indenrigsmini-

ster, at vi skal være villige til at gennemføre dette Forslag til midlertidig Lov saa hurtigt som muligt.

Naar vi har ønsket Udvalgsbehandling, er det, fordi der i Lovforslaget er væsentlige Ting, som vi ønsker ændret. Jeg skal ganske kort gennemgaa disse Ting og samtidig udtale Haab om, at det maa lykkes os i nogen Grad at faa den højtærede Indenrigsminister omstemt. Jeg vil da gerne først pege paa selve Beløbenes Størrelse, 40 og 35 Kr., henholdsvis til Familieforsørgere i Byerne og København og til enlige Personer og Ægtepar, af hvilke ikke begge Ægtefæller er berettigede til at faa Aldersrente. Det forekommer mig, at disse Beløb er alt for lave. Det vil være ganske umuligt for de gamle at købe tilstrækkeligt Brændsel for disse Penge. Jeg skal derfor henstille, at Beløbene forhøjes.

Men ogsaa selve Fordelingen af Beløbene synes jeg ikke er rigtig. Jeg skal erkende, at jeg selv i nogen Grad har overvejet en noget lignende Fordeling i det Forslag til permanent Brændselshjælp, som vi har forelagt, men vi er kommet bort fra det igen. Der findes her i Landet ikke saa faa Ægtepar, hvor kun den ene Ægtefælle er berettiget til at faa Aldersrente, men ikke des mindre skal Ægteparret væsentligt leve af den Aldersrente, som den ene Ægtefælle faar. Det er altsaa de i Henseende til Aldersrenteloven saakaldte uheldige Ægtepar. Disse bruger naturligvis lige saa meget Brændsel som de Ægtepar, hvor begge Ægtefæller er berettigede til at faa Aldersrente. Jeg skal derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister, om han ikke er villig til at overveje en Ændring, hvorefter vi foretager en anden Fordeling, saaledes at den største Sum ydes til dem, som har egen Husstand, og den mindste Sum til dem, der ikke har egen Husstand. Derved naar vi at redde alle Ægtepar, og vi naar ogsaa at redde en Del ugifte Mennesker, som sidder med en mindre Lejlighed.

Endvidere henstiller jeg til den højtærede Indenrigsminister, at han overvejer det Spørgsmaal — jeg forstaar det nemlig ikke —, hvorfor man skal have mindre til Brændsel i et Hus paa Landet end i et Hus i Byen. Nu er det jo ikke saaledes, at Folk ude paa Landet køber Brændsel i en Skov, som ligger lige ved Siden af, det er saaledes, at Folk paa Landet køber deres Brændsel i Byen eller i alt Fald i Landsbyen eller Handelspladsen, og saa skal de have det fragtet hjem. Nu ved jeg vel, at denne Hjemfragtning i Henhold til